

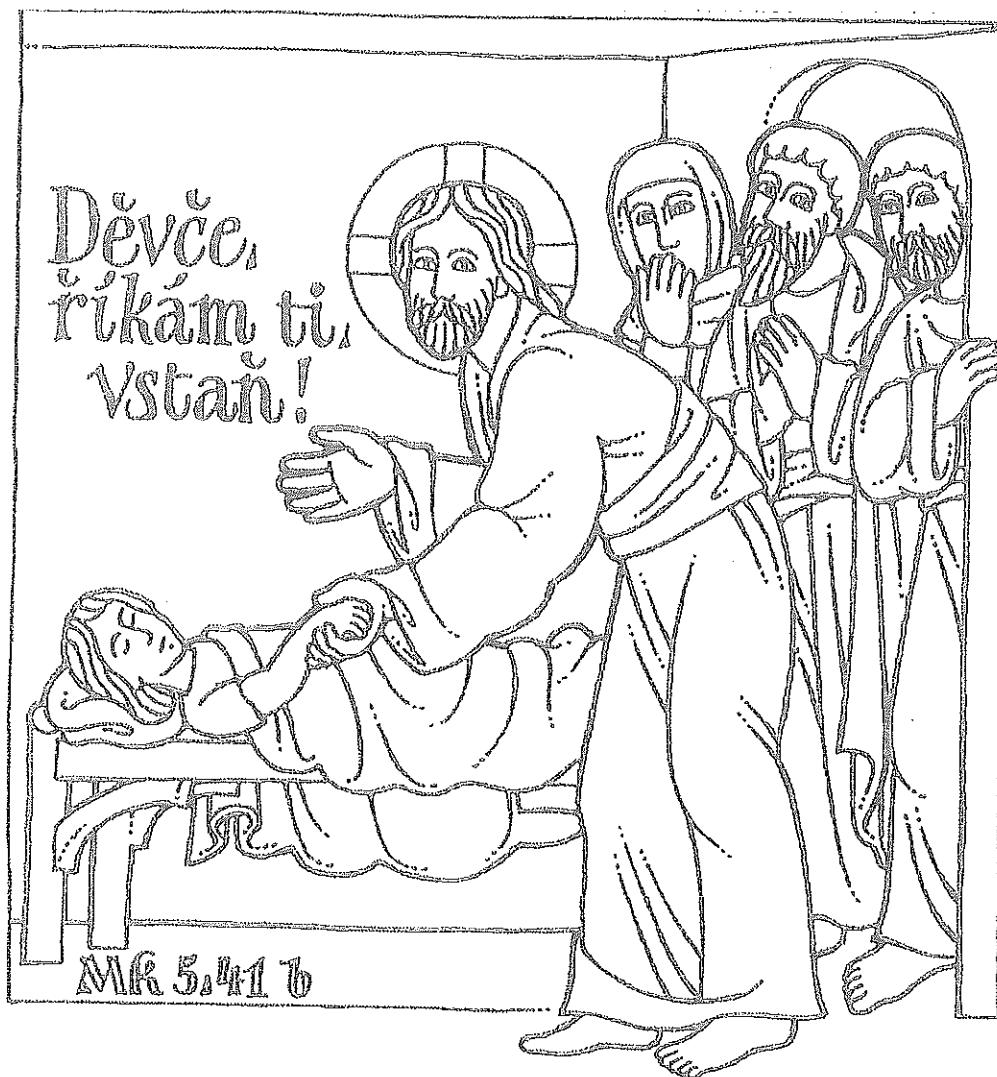
Farní zpravodaj

Český Krumlov

27. 6. 2021

č. 26 - 2021

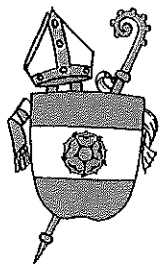
Cyklus B
13. neděle
v mezidobí

Evangelium
Mk 5, 21-43

Milí farníci a čtenáři farního zpravodaje...

blíží se opět letní období, prázdniny, čas dovolených a čas odpočinku. Je potřeba si uvědomit, že Pán Bůh o prázdninách nijak nepoleví ve vztahu k nám, a to by mělo být pro nás povzbuzením. Abychom se díky volnému času, kdy nebudeme ve shonu, více přiblížili Bohu, abychom s ním prožívali pěkné, ale i těžké chvíle, které nás o prázdninách čekají.

A proto vám všem vyprošujeme ochranu Panny Marie, svatého Kryštofa a všech vašich křesťanů a birmovacích patronů, aby vás provázeli na všech vašich cestách. Věříme, že se i v době prázdnin a dovolených budeme společně setkávat, i když to bude možná v menším počtu. Dále během letních prázdnin farní zpravodaj bude vycházet ve zkrácené podobě. Samozřejmě vám zde také nabízíme možnost zasílání farního zpravodaje emailem. Pokud by z vás někdo měl zájem, stačí napsat na adresu: **Kalianko.Z@seznam.cz**.

Budeme se těšit na opětovné pravidelné setkávání po prázdninách ve farnostech.

To Vám přeji

Prel. Václav Pícha, J.C. D.
prelát českokrumlovský

R. D. Mgr. František Žák
farní vikář

R. D. David Mikluš
farní vikář

Bc. Vojtěch Talíř
trvalý jáhen

Zdeněk Kalianko
akolyta

Poslední nepřítel: smrt

Dnešní první čtení vybrané z Knihy Moudrosti začíná slovy: „Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí. Ale všechno stvořil, aby to bylo; stvořené věci na světě přinášejí prospěch, jed zhouby v nich není.“ Tento začátek, tak příjemný pro naše lidské uši, se však po prvních řádcích velmi rychle mění; myšlenka na smrt okamžitě přivádí ke smutným skutečnostem. Ano, tak by tomu mělo být, avšak skutečnost je jiná. Kvůli nenávisti ďábla vstoupila do světa smrt a „zakusí ji ti, kdo jsou v jeho moci“. Srdce povzbuzované Božím slovem nám říká: Život! Ale zkušenost odpovídá: Smrt!

Právě tato situace přivedla mysl ubohého Joba až na samotnou hranici beznaděje: člověk, zrozený z ženy, jehož dny jsou krátké a nasycené neklidem, je podobný květu, který ráno rozkvete a večer uvadá; pro strom existuje určitá naděje: uříznou a on zachytí vodu, opět začne růst a jeho větve vyraší jako nová rostlina. Člověk, který však jednou zemře, zůstane mrtvý navěky (srov. Job 14, 1nn). Vítězství nad smrtí bylo považováno za nedosažitelný cíl: kdyby se člověk mohl vrátit k životu, jak by se jen na tento okamžik těšil! Nicméně jako se hory rozpadají na suť a povodně odplavují půdu, tak i ty drtíš naději člověka. Co po sobě zde na zemi zanechá a jaké budou jeho děti, to neví; prožívá pouze své bolesti a nářky nad nimi (srov. Job, 14, 14nn). Tak se i jistota, že Bůh nechce smrt, ale život, viklá pod ranami smutné skutečnosti; člověk se stává citlivějším k sobě samému a oplakává svůj vlastní osud.

Přejdeme teď k evangelijnímu úryvku. Jedná se o triumfální pochod k životu! Evangelista viděl v tomto světle s jistotou ono krátké, ale zato paměťhodné putování Ježíše od břehů jezera k domu představeného synagogy Jaira. Cestou se ho dotkla žena a Ježíš uzdravil její těžkou nemoc jevící se nevyléčitelnou. Když dorazil až k domu, našel už dívenku mrtvou. Aniž by se tím nechal jakkoli vyvést z míry, vzal ji za ruku a řekl: „Děvče, říkám ti, vstaň!“, podobně jako předtím řekl moři: „Milé!

Utiš se!“ Opět se dostavuje údiv; není to už tedy jen moře, které ho poslouchá, ale také samotná smrt! „Kdyby se mohl člověk vrátit do života,“ vzdychal Job; a hle, najednou konkrétní znamení, že takový návrat k životu je možný.

Byli jsme dnes pozvaní, abychom obnovili svou víru v Ježíše Krista, Pána nad životem a smrtí, v Ježíše, jenž zachraňuje; dnešní hlavní dominující téma je spása – spása, která se neomezuje pouze na mysl, srdce nebo duši, ale objímá celého člověka, jeho tělesnou stránku neméně než duchovní. Také *zdraví* tvoří součást *spásy*.

Dotkli jsme se velmi citlivého bodu, v němž je jednoduché podvádět, nicméně máme povinnost být čestní ve vztahu k člověku, který naslouchá slovu, nesmíme ho oklamat zjednodušenými iluzorními přísliby. Co tedy slibuje dnešní evangelium? Jsou to snad zázračná uzdravení pro všechny nebo vzkříšení z mrtvých? – Člověk je od věků uchvácen svíravou touhou nalézt léčivé prostředky na své nemoci, zvláště na ty, před nimiž stojí naprosto bezmocně, a každá generace má ty své. Když lékař – čili věda – ohlásí svou porážku, tak se člověk utíká k léčitelům nebo exorcistům. Nechceme vynechat žádnou možnost a opomenout byť jen malou naději. Není pro nás Ježíš náhodou jedním z těchto léčitelů „posledního okamžiku“, na kterého se obracíme, když už všechno ostatní selhalo? – Může se jednat i o to, ale je to spíše druhotná záležitost. Uzdravení vykonaná Ježíšem nejsou kouzelnickými představeními, jež mají cíl sama v sobě, ale jsou to znamení, jsou to „svátosti v akci“. Určitým způsobem jsou něčím podobným eucharistickému chlebu nebo křestní vodě. Jejich velikost nespočívá v tom, co vidíme a co se v nich navenek odehrává, ale v tom, co znamenají a co příslibují.

A co pro nás znamenají v tomto případě uzdravení ženy trpící krvácením a vzkříšení Jairovy dcery? – Znamenají to, že Bůh, v Ježíši Kristu, vzal do svých rukou osud člověka, že se skutečně projevil jako „Bůh živých“ a ne mrtvých (srov. Mt 22,32); Bůh, který nechává triumfovat život a ochraňuje existenci svého stvoření. To všechno nečiní skrze naprosté vyhubení nemocí, úpadku a smrti, ale prostřednictvím jejich vykoupení, tím, že v nich otevírá nový průchod k životu. Jednoho dne už tu nebude ani smrt, ani smutek, nářek nebo únava; všechny tyto věci pominou (srov. Zj 21,4). Jako poslední nepřítel bude zničena smrt (srov. 1 Kor 15,26). Potom nastane život, a to život věčný! Zde je tedy příslib, skrytě přítomný v oněch znameních, který dělá z Ježíšových zázraků svátosti naděje.

Kdo však může potvrdit, že to je skutečná naděje, a ne nějaká iluze? – Dokladem je skutečnost, že alespoň jeden člověk prošel celou tuto cestu – Ježíš! Prošel smrtí a nyní, jak dobře víme, žije. Dnešní evangelium je určitým prologem ke Kristovým Velikonocům. Již dopředu se tak v něm vyjevuje jejich smysl.

Všechno to má však smysl pouze ve víře. „*Tvá víra tě zachránila,*“ řekl Ježíš ženě. Také dnes je tím, co nás může zachránit, naše víra žitá v naději: jsme spaseni „v naději“ (srov. Řím 8,24).

I tak se však přes rizika víry a odvalu naděje jeví příslib Boží jako něco velkolepého! Každá pozemská ideologie se zastavuje u oné temné hranice, kterou je smrt. Také v natolik materialistickém kontextu, jakým je marxismus, si našla cestičku tato pochybnost: jaký smysl má osvobodit člověka od veškerého útlaku (ekonomického, hmotného, nespravedlností či odcizení), když ho potom necháme osamoceneného beznadějně stát před smrtí? Nedá se to přirovnat ke snaze rozptylovat cestou na popraviště člověka odsouzeného k smrti?

Jen víra může jít za tuto hranici a vést člověka „za ruku“ k onomu hraničnímu kroku a dodávat odvahu jeho myšlenkám. Pavel píše: Kdo nás může oddělit od Kristovy lásky? Úzkost, smutek nebo snad smrt? Nad tím vším však zvítězíme (srov. Řím 8,35nn). Svatý František zdaleka zdraví svou smrt a nazývá ji jako svou „sestru“: „Bud' chválen, můj Pane, za naši sestru, tělesnou smrt.“ Možná že až k takové naději nedospějeme, neboť vždy, když se smrt dotkne někoho blízko nás, budeme stále naříkat a plakat nad ním a nad sebou samými; bude to však pláč odlišný od nářku Joba: Ježíš nás osvobodil ze strachu před „druhou smrtí“ (Zj 20,14), která je věčná.

Onoho dne v Jairově domě Ježíš „*přísně přikázal, že se to nesmí nikdo dovědět*“. Nechtěl v lidech probouzet žádná mesiánská nadšení a ohrozit tak svou následnou službu. Teď už však tento zákaz netrvá; naopak nám dnes doporučuje, abychom to dali vědět všem, abychom vykřičeli ze střeš, co jsme na vlastní uši slyšeli; dát to poznat především těm bratrům a sestrám, kteří jsou nemocní, nebo dokonce bojují se smrtí. Možná se dnes s některým z nich setkáme doma nebo na návštěvě v nemocnici. Ježíš nám v tomto okamžiku svěruje poselství pro ně: Nebojte se, já jsem přemohl smrt!

Mše svaté v týdnu od 27. 6. 2021 do 4. 7. 2021 Český Krumlov:

28.06.	Po	za
29.06.	Út	za
30.06.	St	za
01.07.	Čt	za
02.07.	Pá	na poděkování s prosbou o Boží požehnání
03.07.	So	za
04.07.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 28.06.	ÚTERÝ 29.06.	STŘEDA 30.06.	ČTVRTEK 01.07.	PÁTEK 02.07.	SOBOTA 03.07.	NEDĚLE 04.07.
ČESKÝ KRUMLOV sv. VÍT	17:00M	<u>17:00Ž</u>	17:00M	17:00Ž	17:00M		9:30P
ČESKÝ KRUMLOV KLÁŠTER						<u>16:00M</u>	
VĚTRNÍ							8:00P
PŘÍDOLÍ							11:15Ž
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15M
KÁJOV							8:00M
Liturgické texty - 13. neděle v mezidobí I. čtení: Mdr 1, 13-15; 2,23-25 II. čtení: 2 Kor 8, 7 - 15 Evangelium: Mk 5, 21 - 43							

- Dnes v neděli 27. června v Českém Krumlově po mši svaté budeme přijímat intence na měsíc červenec.
- V pondělí 28. června **ve Větrní** se uskuteční od **14:00** hodin **úklidová brigáda kostela**.
- V pondělí 28. června je památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka.
- V úterý 29. června je slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů. V Českém Krumlově bude **v tento mše svatá v 17:00 hodin**.
- Ve středu 30. června je památka svatých prvomučedníků římských.
- V pátek 2. července je **první pátek v měsíci**.
- Od 4. července do Českého Krumlova a okolních farností nastoupí pan kaplan **R. D. Mgr. Jan Rothschedl**, který je také ustanoven duchovním správcem ve farnostech **Vyšší Brod, Rožmberk nad Vltavou a Loučovice**. V jeho novém působišti mu vyprošujeme hojnost Božího požehnání.
- V sobotu 3. července je svátek sv. Tomáše, apoštola.
- V neděli 4. července **ve Větrní při bohoslužbě si připomeneme 83. výročí posvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého**.

www.farnostek.bcb.cz

email: rkf.ceskykrumlov@dicb.cz

www.farnostvetrni.bcb.cz

email: rkf.vetrni@dicb.cz

www.farnostkajov.bcb.cz

email: rkf.kajov@dicb.cz